

sundhed for elever og studerende samt børn i daginstitutioner?»
(Forespørgsel nr. F 30).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen har statsministerens udpeget forskningsministeren og undervisnings- og kirkeministeren.

Der er til forskningsministeren tilmeldt én hovedspørger, og der er til undervisningsministeren tilmeldt tre hovedspørgere. Ønsker andre medlemmer at tilmelde sig som hovedspørgere? (Ophold). Fru Birthe Skaarup til undervisningsministeren.

Hovedspørgerne vil få ordet i denne rækkefølge:

1. Søren Kolstrup
2. Frank Dahlgaard
3. Else Winther Andersen
4. Gitte Lillelund Bech
5. Birthe Skaarup.

Spm. nr. US 32

Søren Kolstrup (EL):

Det danske forskningsministerium har været meget, meget optaget af, hvordan man kunne lave nogle udviklingskontrakter mellem på den ene side staten og på den anden side universiteterne. Det er der blevet brugt mange ressourcer på, og senest har man fra Forskningsministeriets side skrevet et brev til institutionerne, hvor man siger: Kære venner, nu skal I altså lære at måle det umålelige!

Mit spørgsmål lyder: Hvordan skal institutionerne gøre noget sådant?

Forskningsministeren (Birte Weiss):

Hvis jeg hørte spørgsmålet rigtigt, gik det på den meddelelse om indkøb, der er sendt ud. Var det rigtigt forstået?

Søren Kolstrup (EL):

Det er den skrivelse, der stammer fra begyndelsen af december 1999 – jeg tror, det er den 3. december 1999 – og som vedrører spørgsmålet om, hvordan man overhovedet skal foretage en måling af de målopfyldelser, der skal finde sted ifølge den givne kontrakt.

Forskningsministeren (Birte Weiss):

Udviklingskontrakterne har jo, siden ideen blev født under min forgænger, været udsat for forfærdelig megen kritik.

Lykkeligtvis har det vist sig, efter at man kom i gang med processen rundtomkring på universiteterne, at engagementet i dem blev større og større, og dér, hvor vi står i dag, har så godt som alle universitetsrektorer givet udtryk for, at det for det første har været en meget nyttig proces, og at processen for det andet også har ført til en stigende erkendelse af, hvilke problemer man står i, og først og fremmest hvad det er for en udviklingstendens, man gerne vil fremme.

Jeg er helt overbevist om, at når vi tager udviklingskontrakterne og lægger dem samlet foran os på bordet, vil vi have et glimrende overblik over, hvad ambitionsniveauet er i den samlede universitetsverden, og hvad de særlige satsningsområder vil være på de enkelte universiteter. Derfor er det ikke muligt at tale om nogle samlede måleinstrumenter, men om en løbende proces, som måske vil være lidt forskellig på de enkelte universiteter. Men jeg har meget store forhåbninger til udviklingskontrakternes indgåelse.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg er glad for, at forskningsministeren bekræfter, at det har været meget brydsomt, og at kontrakterne har været udsat for megen kritik.

Jeg kan forstå, at forskningsministeren nu ser et lys i mørket, men jeg må alligevel fastholde mit spørgsmål. Hvis man direkte beder de pågældende institutioner om at nå frem til lidt af en fælles erkendelse, kan man selvfølgelig sige, at så er det da godt for et eller andet. Men tilbage står spørgsmålet: Hvordan pokker kan man – som man ønsker fra ministeriets side, sådan har jeg forstået det – nærmest kvantificere det, der ikke kan kvantificeres? Eller er det sådan, at ministeren er enig i, at det faktisk er en god idé at lade en lang række bløde data være uden for disse kontrakter?